

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

The Innovative Leadership Qualities that Affect Academic Administration in the Digital Era in Schools under the Sisaket Primary Educational Service Area Office 1

ศิริินภา จันทิชัย^{1*} จิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์² และ พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง³

Sirinapa Chanthichai^{1*} Jittimaporn Sihawong² and Pongsak Thongpanchang³

(วันที่รับบทความ: 22 มีนาคม 2569, วันที่แก้ไขบทความ: 22 เมษายน 2569, วันที่ตอบรับ: 30 เมษายน 2569)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล 3) ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 331 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 42 คน และครูผู้สอน 289 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กันทางบวก 4) อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา พบว่า ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด โดยเรียงตามลำดับมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการคิดสร้างสรรค์ ด้านการสร้างบรรยากาศ และด้านการมีวิสัยทัศน์ โดยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษาได้ร้อยละ 78.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้ $Z' = -0.092(X_1) - 0.063(X_2) + 0.596(X_3) - 0.040(X_4) + 0.465(X_5)$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม; การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา

ABSTRACT

This research aims to: 1) study the level of innovative leadership and digital-era academic management among school administrators; 2) analyze the relationship between innovative leadership and digital-era academic management; and 3) examine the influence of innovative

^{1*}นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

^{1*}Master of Education Program in Educational Educational Administration, Sisaket Rajabhat

²⁻³อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

²⁻³Lecturer of Faculty of Education and Human Sisaket Rajabhat

*Corresponding author e-mail: sirinapa@ta-ud.ac.th Tel. 0844725866

leadership on digital-era academic management in schools. The sample group for this research consisted of 331 personnel in schools during the 2025 academic year, comprising 42 school administrators and 289 teachers. The data was collected using questionnaires and analyzed using inferential statistics, including mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and stepwise regression is a method. The research findings revealed that: 1) The overall level of innovative leadership and digital-era academic management among school administrators was high; 2) There was a positive correlation between innovative leadership and digital-era academic management; and 4) The influence of innovative leadership on digital-era academic management in schools showed that the most predictive factors, in descending order, were creative thinking, atmosphere creation, and visionary leadership. These three aspects of innovative leadership significantly predicted 78.40% of the variance in digital-era academic management at the 0.01 and 0.05 significance level.

The prediction equation in standardized score form can be written as follows:

$$Z' = -0.092 (X_1) - 0.063 (X_2) + 0.596 (X_3) - 0.040 (X_4) + 0.465 (X_5)$$

Keywords: Innovative Leadership; Academic Administration in the Digital Era; School Administrators

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อ และวิถีการดำเนินชีวิต รวมไปถึงการจัดการศึกษา (มัทนา วังถนอมศักดิ์, 2561) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการแข่งขันในเศรษฐกิจโลก ทำให้นักเรียนจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้วัฒนธรรมการบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับปัญหาที่ซับซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (จิราภา ประพันธ์พัฒน์, 2560) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศไทยที่มุ่งสู่โมเดล "ไทยแลนด์ 4.0" (Thailand 4.0) เพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ "Value-Based Economy" หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม และขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ (อะพีซุดดิน เจมู, 2564) การศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงจากระบบเดิมเพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถแก้ไขปัญหาทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา

การจะนำพาสถานศึกษาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนนั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากร ครู และนักเรียน พัฒนาตนเองเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (อะพีซุดดิน เจมู, 2564) เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลคือการมุ่งสู่การเป็น "สถานศึกษาแห่งนวัตกรรม" (Innovative School) ที่สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและผลักดันให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง (กมลทิพย์ อินแก้วเครือ, 2564) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงจึงต้องมี "ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม" ที่กล้าเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง มีทักษะการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่ผสมผสานทั้งศาสตร์และศิลป์ในการครองตน ครองคน และครองงาน เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวทันเทคโนโลยีและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างเป็นรูปธรรม (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2562)

ภารกิจที่สำคัญที่สุดและถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา คือ "การบริหารงานวิชาการ" ซึ่งในยุคดิจิทัลได้เปลี่ยนรูปแบบจากการเรียนในห้องเรียนสู่การเรียนออนไลน์และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (สุเมธงามนก, 2564) ผู้บริหารต้องมีส่วนร่วมในการวางแผน ประเมินผล และกระจายอำนาจการบริหารจัดการ เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีความเข้มแข็งในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น (โรงเรียนอนุบาลสามเสน, 2564) สำหรับบริบทของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมโดยเปิดเป็น "พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา" ซึ่งถือเป็นโอกาสสำคัญที่สถานศึกษาจะได้ปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่น และทันสมัยตามกฎหมายและพระราชบัญญัติเฉพาะพื้นที่ เปิดช่องทางให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านงบประมาณ หลักสูตร และการพัฒนาครูที่คล่องตัวขึ้น

จากการศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบันพบข้อเท็จจริงที่น่าสนใจว่า จุดเริ่มต้นที่แข็งแกร่งที่สุดของผู้บริหารในพื้นที่นี้คือความสามารถในการ "สร้างบรรยากาศ" ภายในองค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการทดลองสิ่งใหม่ ซึ่งถือเป็นฐานรากสำคัญในการเปิดรับนวัตกรรม อย่างไรก็ตาม หัวใจสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพงานวิชาการในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกระบวนการเรียนการสอน กลับขึ้นอยู่กับ การหลอมรวมความสมดุลขององค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล การสร้างบรรยากาศ และการคิดสร้างสรรค์ที่ลุ่มลึก ประเด็นปัญหาที่สำคัญและเป็นข้อค้นพบที่วิกฤตคือ แม้ว่าด้าน "การคิดสร้างสรรค์" จะถูกระบุว่าเป็นตัวแปรที่มีพลังในการพยากรณ์ความสำเร็จของงานวิชาการยุคดิจิทัลแต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่าผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานในด้านนี้ "น้อยที่สุด" เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ เป็นอุปสรรคสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล เพราะความสามารถในการคิดสร้างสรรค์แล้ว การบริหารงานวิชาการย่อมขาดพลังในการสร้างนวัตกรรมที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ด้วยสภาพความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการที่เกิดขึ้นจริง ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการวางแผนพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โดยมุ่งเน้นการปิดจุดอ่อนด้านการคิดสร้างสรรค์และเสริมสร้างความสมดุลของปัจจัยพยากรณ์ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลดังกล่าว
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 299 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,081 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,380 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้จำนวน 331 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 42 คน และครูผู้สอน จำนวน 289 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษา

2. เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้วิจัยได้ส่งเคราะห์องค์ประกอบจากนักวิชาการและนักวิจัย แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการทำงานเป็นทีม 3) ด้านการคิดสร้างสรรค์ 4) ด้านการบริหารความเสี่ยง และ 5) ด้านการสร้างบรรยากาศ นำมาสร้างแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา โดยผู้วิจัยได้ส่งเคราะห์องค์ประกอบจากนักวิชาการและนักวิจัย แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี 4) ด้านการวัดผลประเมินผล และ 5) ด้านการนิเทศการสอน นำมาสร้างแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 2) ในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดย 1) นำร่างแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แสดงว่าทุกข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดำเนินการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด จากนั้นจึงวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่านำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการขอหนังสือความอนุเคราะห์จากบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยฯ ถึง สพท. ศรีสะเกษ เขต 1 จากนั้นจึงนำส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามออนไลน์ในรูปแบบคิวอาร์โค้ดไปยังสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างผ่านระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ดำเนินการติดตามการเก็บข้อมูลแบบสอบถามผ่านแบบฟอร์มออนไลน์ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล มาวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองด้วยสถิติ

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพร้อมเทียบเกณฑ์การแปลความหมาย และขั้นตอนสุดท้ายคือการวิเคราะห์หาค่าที่ส่งผลต่อกัน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.33	0.56	มาก	2
2. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.29	0.58	มาก	3
3. ด้านการคิดสร้างสรรค์	4.27	0.64	มาก	5
4. ด้านการบริหารความเสี่ยง	4.28	0.63	มาก	4
5. ด้านการสร้างบรรยากาศ	4.35	0.57	มาก	1
เฉลี่ย	4.31	0.60	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ 3 อันดับแรก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านการสร้างบรรยากาศ ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.33$) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.29$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.27$)

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.32	0.61	มาก	2
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน	4.38	0.64	มาก	1
3. ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี	4.27	0.72	มาก	4
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.29	0.59	มาก	3
5. ด้านการนิเทศการสอน	4.19	0.73	มาก	5

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
เฉลี่ย	4.29	0.66	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ 3 อันดับแรก เรียงตามลำดับ คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.32$) ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.29$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการนิเทศการสอน ($\bar{X} = 4.19$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล

ตัวแปร	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5	Y_{total}
X_1	0.550**	0.504**	0.481**	0.501**	0.494**	0.541**
X_2	0.535**	0.509**	0.480**	0.499**	0.509**	0.542**
X_3	0.821**	0.788**	0.785**	0.768**	0.786**	0.847**
X_4	0.744**	0.711**	0.696**	0.710**	0.715**	0.766**
X_5	0.853**	0.796**	0.756**	0.775**	0.767**	0.844**
X_{total}	0.809**	0.765**	0.740**	0.752**	0.757**	0.818**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล (X_{total}) กับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา (Y_{total}) มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ($r_{xy} = 0.818$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (Y_1) ($r_{xy} = 0.809$) รองลงมาคือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน (Y_2) ($r_{xy} = 0.765$) ด้านการนิเทศการสอน (Y_5) ($r_{xy} = 0.757$) ด้านการวัดผลประเมินผล (Y_4) ($r_{xy} = 0.752$) และด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี (Y_3) ($r_{xy} = 0.740$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของสถานศึกษาโดยวิธีนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter)

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t	P-value	VIF
Constant	0.565	0.149		3.793	0.000	
ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_1)	-0.100	0.040	-0.092	-2.519*	0.012	2.014
ด้านการทำงานเป็นทีม (X_2)	-0.066	0.037	-0.063	-1.787	0.075	1.871
ด้านการคิดสร้างสรรค์ (X_3)	0.568	0.079	0.596	7.169**	0.000	10.418

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	B	t	P-value	VIF
ด้านการบริหารความเสี่ยง (X ₄)	-0.039	0.066	-0.040	-0.599	0.550	6.852
ด้านการสร้างบรรยากาศ (X ₅)	0.502	0.053	0.465	9.542**	0.000	3.580
R = 0.886, R ² = 0.784; F = 236.113						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.886 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.784 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา ได้ร้อยละ 78.40 ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = -0.092 (X_1) - 0.063 (X_2) + 0.596 (X_3) - 0.040 (X_4) + 0.465 (X_5)$$

อภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสำนักงานเขตได้รับการประกาศให้เป็นเขตพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อสามารถบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้การขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และเมื่อพิจารณาผลการศึกษารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปต่ำ โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านการสร้างบรรยากาศ รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริหารความเสี่ยง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อความร่วมมือ ความไว้วางใจ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการคิดวางแผนและการทำงานโดยมีการวางแผนเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย ขณะเดียวกันการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและการทำงานเป็นทีมยังเป็นบทบาทหน้าที่หลักของผู้บริหารที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้กระบวนการทำงานมีกรอบแนวทางที่ชัดเจนและเกิดประสิทธิผลสูงสุดส่วนด้านการคิดสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านนโยบาย กรอบการปฏิบัติงาน และภาระงานด้านการบริหารที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรพงศ์ ทศนบรรจง (2563) พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งภาพรวมและรายด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ตามลำดับ คือ การสร้างบรรยากาศในองค์กร การมีวิสัยทัศน์ การบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมการสร้างเครือข่าย และการสร้างองค์กรนวัตกรรม Ubaidillah (2018) ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ ความสำเร็จในการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรนวัตกรรมขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานศึกษาในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 'ผู้บริหาร' ซึ่งเป็นกลไกหลักที่มีบทบาทโดยตรงต่อการกำหนดทิศทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้นำที่มีทัศนคติเชิงนวัตกรรม กล้าตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ และมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีความชัดเจนและคล่องตัว เพื่อรองรับพลวัตทางการศึกษาในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 2) การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ระดับการ

บริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการนิเทศ การสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมที่มีการเข้ามาของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ขณะที่การนิเทศการสอนในยุคดิจิทัลยังมีข้อจำกัดด้านเวลา ภาระงาน และความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารและครู ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการนิเทศการสอนยังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญพงศ์ คงทน (2558) โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ Chester (1996) พบว่า พฤติกรรมทำให้การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีสมรรถภาพสูง เนื่องจากการส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดอบรม สาธิต การสอน เพื่อให้ครูผู้สอนมีความคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ จัดอภิปรายปัญหาการจัดการปรับปรุงการสอน จัดโครงการให้ครูผู้สอนในสถานศึกษาสับเปลี่ยนเวียนชั้นเรียนและสังเกตการณ์การสอนให้ครูผู้สอนมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้น มีส่วนร่วมในการเลือกสื่อทัศนศึกษา วัสดุอุปกรณ์การสอน มีอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาเพิ่มเติมแก่ครูผู้สอน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครูเพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.818 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้เพราะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ช่วยผลักดันให้ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดนโยบายและการวางรากฐานด้านงานวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดนั้น เนื่องจากผู้นำที่มีนวัตกรรมจะมุ่งเน้นการปรับปรุงโครงสร้างการเรียนรู้ให้ทันสมัยเพื่อรองรับทักษะในอนาคต ส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงไปยังการจัดกระบวนการเรียนการสอนและการนิเทศทางไกลที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การทำงานเป็นทีมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ยังเป็นแรงขับเคลื่อนให้บุคลากรครูเกิดความตระหนักและพร้อมที่จะยกระดับการวัดผลประเมินผลและการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งความสอดคล้องระหว่างวิสัยทัศน์ของผู้นำและการปฏิบัติงานจริงของฝ่ายวิชาการในทิศทางเดียวกันนี้เองที่เป็นปัจจัยหลักในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา ทองวิเศษ (2565) ที่พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ส่งผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเท่ากับ 0.784 หรือร้อยละ 78.40 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นสำคัญ ผู้บริหารที่มี

ความคิดสร้างสรรค์สามารถนำแนวคิดใหม่ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานวิชาการ ได้อย่างเหมาะสม ขณะที่การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม และการเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรแสดงความคิดเห็นจะช่วยผลักดันให้การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลเป็นรูปธรรมในทางกลับกัน ด้านการมีวิสัยทัศน์ที่ส่งผลเชิงลบอาจสะท้อนให้เห็นว่าวิสัยทัศน์ของผู้บริหารบางส่วนยังอยู่ในระดับเชิงนโยบายหรือเชิงอุดมคติ มากกว่าการนำไปสู่การปฏิบัติจริงในบริบทของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วัชรพงศ์ ทศนบรรจง (2563) ซึ่งศึกษาเรื่องภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนพระราชวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ได้แก่ การสร้างบรรยากาศในองค์กร และการสร้างองค์กรนวัตกรรม สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนพระราชวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ได้ร้อยละ 63.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ วิทยากร ยาสิงห์ทอง และกนกอร สมปราษฎ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ การสอนงานและการเป็นที่ปรึกษา และการจัดการเรียนรู้ สามารถพยากรณ์การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครู ได้ร้อยละ 53.60 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การกำหนดสมรรถนะด้านการคิดสร้างสรรค์ควรบรรจุ "การคิดสร้างสรรค์เพื่อการเปลี่ยนแปลง" เป็นหนึ่งในเกณฑ์หลักของการประเมินศักยภาพและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในมิติที่แปลกใหม่มากกว่าการบริหารแบบเดิม

1.2 การจัดตั้งกองทุนนวัตกรรมวิชาการดิจิทัลควรมีนโยบายสนับสนุนงบประมาณหรือทรัพยากรสำหรับการ "ทดลอง" นวัตกรรมในสถานศึกษา เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินของโรงเรียน และส่งเสริมให้ผู้บริหารกล้าสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยไม่ต้องกังวลเรื่องงบประมาณปกติ

1.3 การสร้างเครือข่ายนิเทศดิจิทัลกำหนดนโยบายให้มีการใช้แพลตฟอร์มกลางในการนิเทศการสอนร่วมกันทั้งเขตพื้นที่ เพื่อลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและสร้างมาตรฐานใหม่ในการติดตามผลการบริหารวิชาการที่ทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 การเปิดช่องว่างด้านการคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรม "พื้นที่ปล่อยของ" โดยเปิดโอกาสให้ครูเสนอไอเดียการสอนดิจิทัลแบบใหม่ๆ แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย เพื่อฝึกการคิดนอกกรอบและเพิ่มค่าเฉลี่ยด้านการคิดสร้างสรรค์ที่ผลวิจัยพบว่ายังอยู่ในระดับน้อย

2.2 การรักษาสมดุล 3 องค์ประกอบหลัก ในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องไม่เน้นเพียงการสร้างบรรยากาศอย่างเดียว แต่ต้องเชื่อมโยง "วิสัยทัศน์ดิจิทัล" เข้ากับ "ความคิดสร้างสรรค์ของครู" เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำในระดับสูง

2.3 การปรับโฉมการนิเทศการสอนควรนำเทคโนโลยี (เช่น Video Clip หรือการนิเทศผ่านระบบออนไลน์) มาใช้แทนการนั่งสังเกตการณ์ในห้องเรียนแบบเดิม เพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ไม่เป็นทางการ และช่วยลดภาระงานเอกสารให้แก่ครูผู้สอน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้จากการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ไม่ได้เป็นเพียงทักษะเสริม แต่เป็นหัวใจหลักที่ขับเคลื่อน การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ซึ่งพบว่าจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดคือการ "สร้างบรรยากาศ" ภายในองค์กรให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการทดลองสิ่งใหม่ ซึ่งเป็นฐานรากที่แข็งแกร่งที่สุดของผู้บริหารในพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม หัวใจสำคัญที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ความสำเร็จกลับอยู่ที่ความสมดุลของ 3 องค์ประกอบหลัก คือ การคิดสร้างสรรค์ การสร้างบรรยากาศ และการมีวิสัยทัศน์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดกระบวนการเรียนการสอน ที่มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำในระดับสูงที่สุดข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ แม้ด้าน "การคิดสร้างสรรค์" จะมีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติงานน้อยที่สุดในมุมมองของผู้บริหาร แต่กลับเป็นตัวแปรที่มีพลังในการทำนายความสำเร็จของงานวิชาการได้อย่างแม่นยำ



ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ อินแก้วเครือ. (2564). ทักษะและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14 (เล่ม 2, น. 985-991). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จีราภา ประพันธ์พัฒน์. (2560). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เจริญพงศ์ คงทน. (2558). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- จรัญญา ทองวิเศษ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเครือข่ายพื้นที่นวัตกรรม จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ฐิตินันท์ นันทะศรี. (2562). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารบัณฑิตศึกษา, 17(79), 11-20.

- มัทนา วังนอมศักดิ์. (2561). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนอนุบาลสามเสน. (2564). *มาตรฐานการปฏิบัติงาน คู่มือการปฏิบัติงานกลุ่มบริหารงานวิชาการ*.
<https://www.abss.ac.th>
- วัชรพงศ์ ทศนบรรจง. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนประชารัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วิทยากร ยาสิงห์ทอง, และ กนกอร สมปราษฎย์. (2560). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(3), 234–244.
- สุกัญญา แซ่มซอย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ งามกนก. (2564). *การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล*. *วารสารสมาคมวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 5(2), 59–67.
- อะพีชุดดิน เจมู. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารอาชีวศึกษาจังหวัดปัตตานี*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา*, 3(2), 65–89.
- Chester, N. M. (1996). *An introduction to school administration: Selected readings*. McMillan Company.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Ubaidillah, M. (2018). Innovation leadership in improving the quality of education. *International Journal of Mechanical Engineering and Technology*, 9(7), 1288–1299.